

TREM

Isère, al Sud de Grenoble; i és també l'ètimon del nom de la ciutat bretona de *Treger* (fr. *Tréguier*); tribu de la qual hi ha molts testimonis des d'Estrabó, T. Livi, Appianos, i del nom bretó, en el testament de Bertran, bisbe de Le Mans (any 615).¹

¹ Més dades en Holder, *Alicelt. Spr.*, i Horst Schmidt, *ZCPb*. xxvi, p. 281. Per les raons fonètiques ja indicades hem de descartar sense més examen la pista que podria assenyalar el nom de la ciutat dalmàtica de *Trògür* (Iugoslàvia), en italià *Trau*, en llatí *TRAGURIUM*, que deu ser d'origen il·liri (Skok, *ZRPb*. lrv, p. 476; Ernout, ed. de la *Cena Trimalchionis*, pp. xxii i xiv).

Treio, V. *Tírvia Treiola*, V. *Trilla Trejuvell*, V.¹⁵
Tres-Treito, V. *Justreito*

TREM, *Serra* ~

A la Vall d'Aran, te. Arròs i Vila, oït *señatrém*, cim culminant (2300 alt.) del massís comprès entre els rius Garona, Varradòs i Salient. Va separant, tot al llarg, els termes dels pobles de Montcorbau, Arròs i Vila (1932, exc. 195): ve, doncs, de *SERRA TERMĪNUM*, genit. pl. del nom d'aqueixos termes. Detalls fonètics explicats en *PVArGc* (718a14-44).

Trem-, V. *Tram-*

Lo TREMAT

A Andorra: barri del poblet de La Mosquera (agre. d'Encamp, sortint cap a Engolasters); és la pronúncia que vaig oïr en els llocs el 1952 (Ll. q, 99), donat com d'etimologia desconeguda en *E.T.C.*, 87, sense que vagi publicar la sospita, per massa incerta, per més que sigui en una partió, que vingués d'un *estremat* 'apartat, arrencat', de *EXTREMARE* (amb *es-* deglutinat), cf. oc. ant. *estremar*, gc. *estremà-se*, i també en parlars it. i sards (*LleuresC.*, 286, n. 2; *PVArGc*, 457b7 ss.). Esforçant-se per aclarir-ho, En Moreu i Rey o un col·laborador digueren després (en el *B. S. On. Barna*. 1981) que cal partir d'un adjacent *Pont Trammat*, del qual citem unes grafies *Tramat* i *Tremat*: seria 'pont entreteixit de tronquets'. Bé poden tenir raó, car la variant *tre-* s'hi pogué introduir, sigui per contaminació d'*estremar*, sigui pel duplicat *tre-/tra-* que és prou freqüent en els mots amb prefix *TRANS-*. Caldrien, però, precisions de data, font i context dels documents, per assegurar-ho.

Tremedal, V. *Trèmol* *Tremínies*, V. *Terme*

TRÈMOL i derivats; i *Tremedal* etc.

Del nom d'arbre *trèmol* («*Populus tremula*»): Son *Trémol*, men. te. Mígjorn Gran (xliv, 21.18). A la

Vall de Boí: *Los Tremo(l)s-Rois*, generalment contret en així o *Los estremorçís*, entre Boí i la confluència de la Ribera amb la de St. Nicolau, pel color rogenc que hi pren l'arbre (tardor etc.) (*TVBoí* II, 22).

⁵ *DERIV. collectius: Tremolosa*: és un mas antic del Ripollès, entre Sora i Vinyoles de Portavella; oït (*a*) *trəmulóza*, a Portavella, 1934 (Ll. i, 30; exc. 232); *Tremolosa*, com pertanyent a Les Llosses? (*Cat. Car.* II, 163.36 i err. *greolosa*, 171.15). Un altre *La Tremolosa*, a l'Alta Ribagorça, te. Cirès (xix, 103).

El collectiu més corrent és *Tremoleda*, 1571, a Espinelves (*DECat* VIII, 744b24; i *DAG*). En són lleus variants: *Torrent de les astrəmuléts*, te. Palau de Cerdanya (xxiii, 58.22); Barranc dels *Tremolets*, te. Envall (xxxvii, 121.10); *Lo Tremolado*, te. Naens, prop de *Puituri* (xxi, 154). O, amb sufix *-ar*: *Séquia* i *pda.* del *Tremolar*, en el te. de la ciutat de València, al cap del camí *d'en Corts* (J.G.M., 1963).

²⁰ *TREMEDAL* etc.

D'aquests noms hem de separar altres NLL on es tracta de terrenys amarats o pantanosos, que fimbren o cedeixen sota el peu que les petja, com si flaques-sin: tema toponímic ben descabdellat pel castellà *tembladeral* etc.

El Tremedal, indret en els afores d'Onda, cap al Castell (xix, 149.11). *Es Tremollan(i)s*, terres a la V. de Boí, te. de Cardet (xiii, 169) (de *tremolant* × *moll*).³⁰ *Mas de Tremolins*, te. Coves de Vinromà (xxviii, 148.12). *Mas d'en trəmola*, te. Pià (xxv, 117.9).

Tremínies, V. *Terme*

Tremola, *-edo*, *-ar*, *Tremoleda*, *Tremolets*, V. *Trèmol* *Tremolins*, V. *Tremedal* *Tremolosa*, V. *Trèmol* *Tremollans*, V. *Tremedal* *Tremonpuiol*, V. *Tram-Tremosa*, V. *Torm*

TREMP

La ciutat capital del Pallars Jussà i *Conca de TREMP*.

La *PRON. trém* és la comuna, a la Conca (xvii, 100) i en tot el cat. occidental, però és també la usual i coneguda pertot, incloent-hi Bna., i cat. or., però creuríem que en cat. or. és una pron. contagiada des del parlars de Lleida-Tremp: la zona on se'n parla més; car hi ha una franja més pròxima, que tot i occidental, en aquest detall presenta ja vocalisme del cat. or.—comprenent el Segre mitjà, on ja es pronuncia, p. ex.: *akèl*, *la sét*, *lez bêtes* etc., amb è oberta; doncs, allà recordo haver notat que pronuncien *trém* al nom d'aquesta ciutat: p. ex., ho tinc anotat del Coll de Nargó (1957, xviii, 66). Ho recordo netament d'alguns altres pobles d'aquella franja, cap a la Ribera Salada, Ponts etc.

I no és estrany, ans deu ser la pron. antiga, corresponent a la *i* de la grafia *Trimplo*, de la menció més